

Μητροπολίτης Βεροίας: «Παιδί μου, ἡ πατρική μου ἀγάπη καί στοργή σέ συνοδεύουν...»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στην ομιλία του κατά την εξόδιο Ακολουθία του μακαριστού Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας Αρχιμ. Παντελεήμονος Κορφιωτάκη, ο Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων μεταξύ άλλων ανέφερε: «Παιδί μου, ἡ πατρική μου ἀγάπη καί στοργή σέ συνοδεύουν...».

Παρακάτω ολόκληρη η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

«Ἀρεστή γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ».

Μέ αυτή τήν ἀκλόνητη πεποίθηση σέ προπέμπουμε σήμερα γιά τόν οὐρανό. Ὑπάκουος σέ ὅλη σου τή ζωή στήν κλήση καί τό θέλημα τοῦ Κυρίου μας, δέν ἦταν δυνατόν νά μήν ὑπακούσεις καί σέ αὐτήν τήν ἰδιαίτερη καί ἀνεπανάληπτη κλήση, τήν ὁποία σοῦ ἀπηύθυνε ὁ Κύριος τοῦ Ἀμπελῶνος χθές, κατά τήν ἡμέρα τῆς 30ῆς ἐπετείου τῆς εἰς πρεσβύτερον χειροτονίας σου. Γιά αὐτήν προετοιμαζόσουν ἄλλωστε, ὄχι μόνο ἀπό ἐκείνη τήν ἡμέρα ἀλλά σέ ὅλη σου τή ζωή καί πολύ περισσότερο τίς τελευταῖες ἡμέρες τῆς ἀσθενείας σου.

Προνοητικός, προσεκτικός καί ἐπιμελής κατά πάντα μερίμνησες καί αὐτές τίς δύσκολες προσωπικές σου στιγμές γιά τή διευθέτηση καί τῆς παραμικρῆς ἀκόμη λεπτομερείας, ὥστε νά εἶσαι κατά τό δυνατόν ἔτοιμος νά παραστεῖς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου σου, δίδοντας παράδειγμα ἄριστο συνεποῦς καί συνετοῦ κληρικοῦ καί πνευματικοῦ πατρός σέ ὅλους τούς πατέρες τῆς Μονῆς καί ὄχι μόνο.

Σέ γνώρισα ὅταν ἦλθες στή Θεσσαλονίκη, πρωτοετής φοιτητής τῆς Νομικῆς, πρίν ἀπό 45 περίπου χρόνια. Καί ἀπό τότε συνεδέθης μαζί μου καί ἔζησες κοντά μου, δίπλα μου, τά περισσότερα χρόνια τῆς ζωῆς σου, περισσότερα καί ἀπό αὐτά πού ἔζησες μέ τούς κατά σάρκα γονεῖς σου. Ἐζησες κοντά μου μέ ἀγάπη ἀνιδιοτελεῖ, μέ ἀφοσίωση ἀπεριόριστη, μέ πιστότητα ὑποδειγματική, μέ ὑπακοή τελεία, μέ ταπείνωση καί μέ προθυμία νά βοηθήσεις στά πάντα, νά ἐξυπηρετήσεις τούς πάντες, κυρίως ὅμως νά διακονεῖς τούς ἀνθρώπους καί τόν Θεό. Αὐτόν διακόνησες ἀπό τά νεανικά σου χρόνια στή Χριστιανική Καταφυγή τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τῆς ὁποίας ὑπῆρξες ἀπό τά πρῶτα μέλη καί βασικά στελέχη. Καί ὁ Θεός σέ ἀξίωσε νά διακονήσεις καί τόν ὁσιο Γεράσιμο τόν Μικραγιαννανίτη, ὅσες φορές οἱ ὑποχρεώσεις τῆς Καλύβης τόν ἔφεραν στήν Ἀθήνα, ἀλλά καί τή μακαριστή Γερόντισσα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Γοργοεπηκόου Μάνδρας, ἡ ὁποία καί σέ ἀγαποῦσε βαθύτατα.

Θά μπορούσες νά διαπρέψεις ὡς νομικός. Ἀλλά ἐσύ, ἀντίθετα πρὸς τόν νομικό τοῦ Εὐαγγελίου, ἐπέλεξες νά ἀφιερώσεις τόν ἑαυτό σου στόν Θεό. Μέ ἀκολούθησες, πρῶτος ἐσύ, ὅταν ὁ Θεός μέ κατέστησε Ἐπίσκοπο τῆς Ἀποστολικῆς αὐτῆς Μητροπόλεως, γιά νά ζήσεις καί νά διακονήσεις κοντά μου, ἀναλαμβάνοντας παρά τό νεαρό τότε τῆς ἡλικίας σου μία μεγάλη καί διπλῇ εὐθύνη, τήν εὐθύνη τῆς ἐκ βάθρων ἀνακαινίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας Δοβρᾶ καί τῆς συνολικῆς ἀναδιοργανώσεώς της, καί παράλληλα τήν εὐθύνη τῆς ἡγουμενίας.

Ἀνέλαβες μέ βαθειά συναίσθηση τοῦ βάρους ἀλλά καί μέ ἀπόλυτη ἀφοσίωση καί ἐμπιστοσύνη στόν Θεό καί στήν Κυρία Θεοτόκο. Προσέφερες στή διακονία αὐτή ὄχι

μόνο τόν έαυτό σου καί τή ζωή σου, ὄχι μόνο τά τάλαντα καί τά χαρίσματα πού σοῦ ἔδωσε πλούσια ὁ Θεός, ἀλλά καί ὅλη τήν πατρική σου περιουσία, μέ τήν ὁποία ἀνακαινίσθηκε ἐξ ὁλοκλήρου τό Καθολικό τῆς Μονῆς μας καί ἀνεγέρθησαν τά πρῶτα κτίρια, τά ἀπαραίτητα γιά τή λειτουργία της. Ἐγίνες ἔτσι κτίτορας τῆς ἱστορικής καί μαρτυρικής αὐτῆς Μονῆς, ὅπως σοῦ εἶχε ἀποκαλύψει ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, τήν ὁποία πρίν ἀκόμη νά ἔλθουμε στή Βέροια, πρίν ἀκόμη νά ἀκούσεις ποτέ τό ὄνομα αὐτῆς τῆς Μονῆς, πού δέν ὑφίστατο τότε, εἶχες δεῖ καί τήν εἶχες ἀκούσει νά σοῦ λέει: «στή Δοβρά, στή Δοβρά».

Ἀφοσιώθηκες στό ἔργο αὐτό καί διακόνησες τούς ἀδελφούς σου, τούς μεγαλύτερους πατέρες πού ἐγκαταβίωσαν μαζί σου καί ἐργάσθηκαν γιά τήν ἐπανίδρυση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας Δοβρά, ὡς ἀδελφός καί ὡς πατέρας, ἀλλά καί τούς νεωτέρους ὡς τέκνα σου πνευματικά, μέ πολλή ἀγάπη, στοργή καί διάκριση, καί ἤσουν καθημερινά γιά ὅλους παράδειγμα στά πάντα: στήν ταπείνωση, τήν ὑπακοή, τήν προσευχή, τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί τήν Κυρία Θεοτόκο καί τούς ἀγίους, τήν ἐργατικότητα καί τήν ἀφοσίωση στό πνευματικό ἔργο πού ἀνέλαβες ὄχι μόνο χάριν τῆς Ἀδελφότητος ἀλλά καί χάριν τῶν ἑκατοντάδων ψυχῶν πού ἀνέπαυες στό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως, ἐκδαπανώντας τόν ἑαυτό σου.

Ἀγάπησες τήν Ἱερά αὐτή Μονή καί τό ἔργο τό ὁποῖο σοῦ ἐμπιστεύθηκα, καί τό ὑπηρέτησες μέ συγκινητική αὐταπάρνηση καί μέ τόν τελειότερο τρόπο. Ἦσουν πάντοτε παρών στή Μονή, πρῶτος στίς Ἀκολουθίες, πρῶτος καί σέ ὅλες τίς δραστηριότητες καί τίς ἀνάγκες της. Προτίμησες νά στερηθεῖς ἀκόμη καί τίς προσκυνηματικές ἐκδρομές τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, ἀκόμη καί τό νά συνοδεύσεις τόν Ἐπίσκοπό σου σέ κάποια πανήγυρη ἢ σέ ἄλλη Μητρόπολη, ἀκόμη καί στό κελλί μας στό Ἅγιον Ὄρος, προκειμένου νά μήν ἀφήσεις ἔστω καί γιά λίγες ἡμέρες τήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρά καί τήν Ἱερά αὐτή Ἀδελφότητα.

Καί ὅταν πρίν ἀπό μερικά χρόνια ἡ μητέρα σου εἶχε ἀνάγκη τῆς παρουσίας σου, ἐπέλεξες νά ἔλθει ἐκείνη στή Βέροια, γιά νά μήν εἶσαι μακριά της ἀλλά καί συγχρόνως γιά νά μήν εἶσαι μακριά ἀπό τή διακονία σου.

Τό ἔργο σου ὅλα αὐτά τά χρόνια ἦταν ἔργο ὑπακοῆς. Ποτέ δέν ἀρνήθηκες νά κάνεις κάτι ὅ,τι καί ἂν ἦταν. Ποτέ δέν ἀρνήθηκες ὅτιδήποτε καί ἂν σοῦ εἶπα. Πάντοτε ρωτοῦσες, ἐνῶ μποροῦσες νά ἀποφασίσεις καί μόνος σου, ὄχι γιατί δέν ἠθελες νά ἀναλάβεις ἐσύ τήν εὐθύνη, ἀλλά γιατί ἤσουν ἄνθρωπος τῆς ὑπακοῆς καί τῆς ταπεινώσεως. Ποτέ ἄλλωστε δέν ἐπεδίωξες τήν προβολή, ποτέ δέν ἐπεδίωξες νά προηγεῖσαι τῶν ἄλλων, ἀκόμη καί ὅταν προηγείσο λόγω τῆς θέσεώς σου ἢ καί τῶν πρεσβείων τῆς ἱερωσύνης. Τά ἀπέφευγες ὅλα αὐτά ἀπό βαθειά καί εἰλικρινῆ ταπείνωση, καί ἐπειδὴ γνώριζες ὅτι δέν ἔχουν σημασία καί ἀξία γιά τόν ἄνθρωπο

καί πολύ περισσότερο γιά τόν μοναχό καί τόν κληρικό, ἀλλά σημασία ἔχει ἡ θέση πού ἔχει ὁ Θεός στήν ψυχή μας καί ἡ θέση πού Ἐκεῖνος θά μᾶς δώσει κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Θά μποροῦσα νά πῶ, ἀγαπητό μου παιδί, πολλά γιά σένα αὐτή τήν ὥρα. Γιά τή λεπτότητα καί τήν καλλιέργεια τῆς ψυχῆς σου, γιά τήν ἀγάπη καί τήν ἐλεήμονα πάντοτε διάθεσή σου πρὸς ὅλους, γιά τή μέριμνα καί τή φροντίδα γιά ὅλους καί γιά ὅλα, ἀκόμη καί γιά τά μικρά ζωάκια τῆς Μονῆς μας, πού τά εἶχες καί αὐτά ὑπό τήν προστασία σου, γιά τήν τάξη πού σέ διέκρινε χωρίς νά γίνεσαι κουραστικός, γιά τή διάκριση καί τή διακριτικότητα πού σέ χαρακτήριζε, γιά τήν ἐξομολόγησή σου.

Δέν θά ἐπεκταθῶ ὅμως ἄλλο, γιατί ἡ σιωπή σου ἔκανε τά ἀφανῆ ἐμφανῆ σέ ὅλους, ὅπως ἀποδεικνύεται καί ἀπό τήν ἀγάπη καί τή συγκίνηση τῶν ἀνθρώπων πού ἐκφράζεται αὐτές τίς ἡμέρες καί σήμερα ἰδιαιτέρως. Δέν ἔχεις ἄλλωστε ἀνάγκη ἀπό ἀνθρωπίνους ἐπαίνους. Λίγο πρὶν νά μνημονεύσει ἡ Ἐκκλησία μας «τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ἀνδρῶν καί γυναικῶν», λίγο πρὶν νά ὑπενθυμίσει σέ μᾶς τοὺς περιλειπομένους «τὴν ἐξορία τοῦ Ἀδάμ ἀπὸ τὸν παράδεισο», ἐσύ ἴστασαι πρό τῶν πυλῶν τοῦ ἔτοιμος νά εἰσέλθεις ἀνταποκρινόμενος στή γλυκυτάτη φωνή τοῦ Κυρίου μας «εὖ δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σέ καταστήσω».

Ἡ σημερινή πένθιμη καί ὀδυνηρή γιά μᾶς ἡμέρα εἶναι γιά σένα «καιρὸς εὐπρόσδεκτος» καί «ἡμέρα σωτηρίας». Καί ἐνῶ ἐμεῖς προετοιμαζόμεθα γιά «τό μέγα τῆς νηστείας πέλαγος», ἐσύ τό διαπλέεις ἤδη γιά νά φθάσεις στό δικό σου Πάσχα, στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ πατρική μου ἀγάπη καί στοργή σέ συνοδεύουν ...

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας Παντελεήμων